

det hedder udtryffeligt i Betænkningen: „men under Forhandlingerne i Byraadet besluttede dette nu at tage Sagen i sin Haand og at forsøge paa at faae Fordelingspørgsmaalet mellem Amtene og Byen ordnet“. Byraadet har, altsaa taget Sagen i sin Haand, men da man altsaa ikke er naaet til Ende med Forhandlingerne, og da disse ere foreløbig gaaede istaa imellem de kommunale Raad, saa synes man, at det er bedst, at Byraadet, der har taget Sagen i sin Haand, først forhandler den til Ende med de andre kommunale Raad. Naar dette er fket, kan der altid blive Tale om, hvad der skal gøres, men foreløbig maa det staa fast, at af den Grund, at Byraadet har taget Sagen i sin Haand, og Sagen endnu ikke er forhandlet til Ende, gjør Udvalget ingen Indstilling. Man antager, at Sagen hos Byraadet er i gode Hænder, og man vil derfor lade Byraadet forhandle den til Ende. Det vilde vel ogsaa have været mest korrekt, om dette var fket, inden man var fremkommen med Andragendet. Videre skal jeg ikke ud-tale mig.

Judenrigsministeren (Skeel): Det første Indstillingspunkt angaar en Mand, som for en Del Aar siden har erholdt Bevilling til at drive Høsterhandel. Dengang da Bevillingen blev given, antog man, at hans Bolig laa udenfor den Grændse, indenfor hvilken en saadan Bevilling ikke kan gives. Det har imidlertid senere vist sig, at dette var en Feiltagelse, og at hans Bolig tvertimod laa 900 Alen indenfor denne Grændse. Følgen deraf er altsaa den, at han er uberettiget til at drive denne Næring paa dette Sted, og at, hvis han vil fortsætte, maa han flytte udenfor den Lovbefalede Grændse. At dette ikke kan ske uden væsentlige Omkostninger, er jo en Selvfølge, men hvad der derimod ikke er afgjort, er, at der i alle Tilfælde skal gives en Mand Erstatning, fordi han tilfældigvis har faaet en Bevilling, som han ikke vilde have faaet, hvis man havde kjendt hans Boligs rigtige Afstand fra Byen. Jeg veed ikke, om man kan vente, at der vil fremkomme mange af den Slags Sager, thi i saa Fald vilde jeg ubetinget modsætte mig Ansøgningen, ogsaa af den Grund, at det jo er meget vanskeligt at finde Omfanget af den Hjælp, som den Paagjældende skal have, idet det er vanskeligt at faae paalidelig Oplysning om, hvad han har tabt, og der jo ialtsald ikke tilkommer ham fuld Erstatning. Det maa jo erkjendes, at det ikke alene er de vedkommende Myndigheders Sag at maale Afstanden, men at ogsaa Ansøgeren i Forveien selv bør vide, om han kan opnaa, hvad han ansøger om; idetmindste er der væsentlig

Opfordring for ham til at søge at faae Kundskab derom. Naar den Paagjældende mener, at det Sted, hvor han agter at nedsette sig, ligger udenfor den fastsatte Grændse, og dette bliver konstateret ved Maaling paa Kortet, saa vil man i Almindelighed berolige sig derved, thi ellers maatte man jo, hver Gang en saadan Begjæring forelaa, lade selve Afstanden opmaale. Jeg anser det derfor for givet, at den Paagjældende ikke har noget Rettskrav paa at faae Hjælp; derimod mener jeg, at han maaste kan have et vist Billighedskrav paa at faae Hjælp, men forinden saadan kan ydes ham, maa man have en paalidelig Opgjørelse af Omfanget af den virkelige Skade, som han maa antages at have lidt. Her oplyses kun, at han altsaa sit Tab til 1,500 Kr., og hvis jeg forstod den ærede Ordfører ret, mente han, at dette var en noget stærk Fordring. Naar jeg nu dertil lægger, at Amtmanden for Ribe Amt har erklæret, at efter hans Skøn er der ikke Anledning til at give Erstatning, saa kan jeg her ikke love Andet, end at jeg vil gjøre Sagen til Gjenstand for Underøgelse og Overveielse, uden at jeg dog i Forveien vil forbinde mig med Hensyn til det Resultat, som jeg maatte komme til. Det næste Indstillingspunkt angaar et Andragende fra 25 Huseiere i Kjøbenhavn om Guldførelsen af Kronprindseskjæde over Sæetatens Hospital og eventuelt Nyboders Grund. Denne Sag er ikke gaaet igjennem Indenrigsministeriet, og de foreløbige Oplysninger, som paa dette Standpunkt maatte kunne gives, venter jeg, at den ærede Marineminister vil give. — Naar der dernæst under Indstillingspunkt Nr. 4 er Tale om at give Understøttelse til en Mand, der baade har anbefalinger som en hæderlig og dygtig Mand, og som tillige har gjort sig fortjent ved saadanne Opfindelser paa den lille Industris Omraade, som kunne have deres Betydning, da kan jeg ikke Andet end være villig stemt mod en saadan Mand's Andragende, og med dette Sindelag skal jeg tage Sagen under Behandling. Jeg kan dog ikke undlade her at gjøre den Sidebemærkning, at sidste Gang da vi gav Understøttelse til en

Rettelser.

Sp. 1337 Lin. 9 f. n.: „og“ udgaar og mellem „De-ten“ og „Hedejorberne“ sættes: „ikke“.

— 1339 Lin. 26 f. o.: „lille“, læs: „nye“, og Lin. 31 f. o.: „100,000“, læs: „150,000“.